

Danserindens Kærlighedsdrøm

Skuespil i 3 Akter 50 Afd.

Optaget af
Nordisk Films Compagni

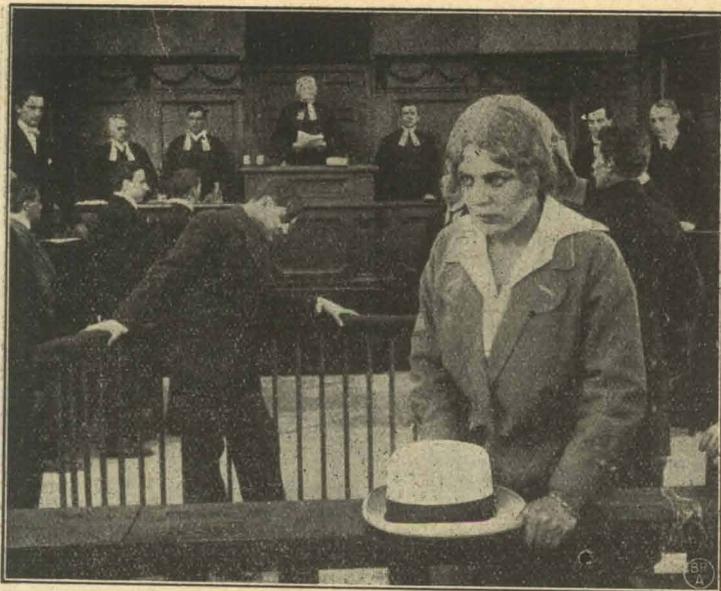

A/S. „FOTORAMA“

ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende

Isenesat af
Holger-Madsen

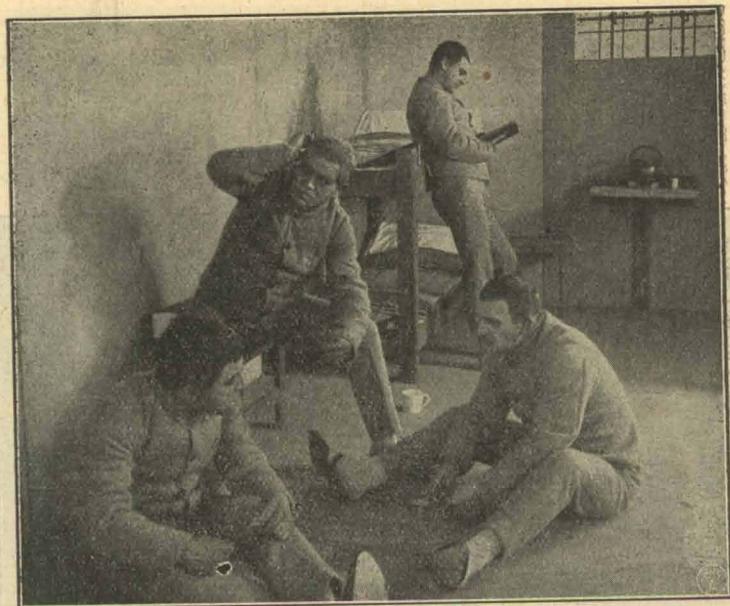
til at have sit Liv forbrudt. Samme Dag overflyttes han til de Dødsdømtes Celle.

Dagen før Henrettelsen indfinder Fængselsdirektøren, Mr. Williams, sig i Cellen for at give de Dødsdømte Lejlighed til at fremsætte deres sidste Ønsker. Paa en Stump Avispapir, som har fundet Vej til Cellen, har Fangerne læst en lang Beretning om den vidunderlige Danserinde, Lola Medison, der har henrevet hele Verden ved sin Skønhed og sin Dans. Nu ønsker de alle som en, at de maa faa Lola Medison at se, inden de skal dø. Fængselsdirektøren finder nok denne Anmodning noget mærkelig, men da den ikke er i direkte Strid med Reglementet, lover han, at den skal blive efterkommet.

I Fængselsgaarden rejses en Tribune, paa hvilken Danserinden skal optræde, og i de Dødsdømtes Celle trækker Fangerne Lod om, hvem af dem, der skal holde Takketaalen. Loddet falder paa John Bach. Endelig oprinder den store Time. John Bach træder frem og tolker sin og sine dødsdømte Kammeraters Tak til den berømte Dame, fordi hun vilde komme og vise dem sin Kunst. John Bach slutter sin Tale saaledes: „Ingen forstaar som vi, der om faa Timer skal forlade denne Verden, at vurdere en god Gerning.“

Lola Medison, der uvilkaarlig har fattet Interesse for John Bach, øjner her en Chance for Eventyr, som tiltaler

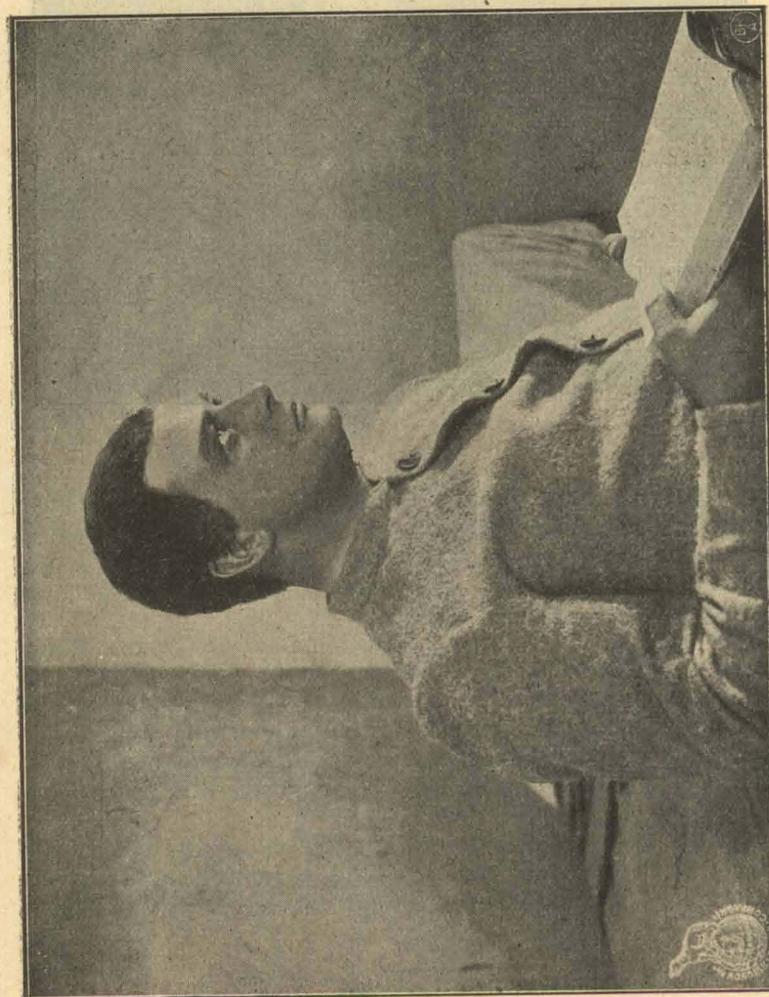

hendes ekscentriske Natur, og hun beslutter om muligt at hjælpe ham til Flugt. I en Seddel, hun under Dansen tilkaster ham i sit Lommetørklæde, underretter hun ham om sin Hensigt og giver ham Befaling til at være parat til Flugt.

Efter Opvisningen inviterer Direktøren Lola Medison paa et Glas Champagne. Et Øjeblik maa han lade Danserinden alene i sit Kontor, og disse Sekunder benytter hun sig af. Gennem en hemmelig Dør skaffer hun sig Adgang til Cellegangen, hvor hun tvinger Fangevogteren til at lukke op for den Celle, i hvilken John Bach sidder og venter paa Friheden eller — Bøddelen. Ved List og Snarraadighed lykkes det hende at give ham — Friheden.

De Følelser, Lola Medison nærer for John Bach, har efterhaanden skiftet Karakter fra almindelig, menneskelig Medlidenhed til dyb Lidenskab. For at værne ham mod Politiets Efterstræbelser opgiver hun sine Engagementer, og hun og John Bach flytter under falske Navne ind paa et Hotel. John Bach, som i sit Hjerte bestandig bærer Billedet af den eneste Kvinde, han elsker. — Elise, er derfor ikke i Stand til at gengælde Lola Medisons Kærlighed. Da hun dog ikke med det Gode vil give Slip paa ham, bestemmer han sig til at forlade hende og tage Plads som Chauffør. Men Lola Medisons Kærlighed forvandles nu til Had, og hun sværger at hævne sig paa ham for hans Troløshed.

Hun tilbyder den berømte Detektiv Carson at hjælpe ham at finde John Bach paa den Betingelse, at Carson til Gengæld vil lade hende gaa fri. Førend ventet kommer de paa Sporet af Flygtningen, der omsider bliver indfanget og transporteret tilbage til Fængslet.

Nogle Dage senere skal Dødsdommen eksekveres. John Bach anbringes i den elektriske Stol, og Bøddelen har allerede modtaget Ordren til at gøre sin Pligt, da der fra Politidirektøren indløber Telegram om endelig for enhver Pris at forhindre Eksekutionen, thi Pengeudlaanerens virkelige Morder er funden og har aflagt frivillig Tilstaaelse om sin Skyld i Forbrydelsen.

Efter de mange Genvordigheder, John Bach har udstaaet, kan han nu endelig nyde Glæden ved Gensynet med Elise, der intet Øjeblik har tvivlet paa hans Uskyldighed.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DANSERINDENS KÆRLIGHEDSDRØM

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Danserindens Kærlighedsdrøm

Skuespil
i 3 Akter
50 Afdel.

KINO-TEATRET
Torvegade 2.

Optaget
af Nordisk Films Co.

.....
Iscenesat af Holger-Madsen
.....

A/S »FOTORAMA«
er Plamen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lgn. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
glort gældende med Vedkommende.

PERSONERNE:

Rentier Darvies, Pengeudlaaner, Hr. *Ph. Bech.*
Elise, hans Datter, Frk. *Ingeborg Spangsfeldt.*
John Bach . . . . . Hr. *Carlo Wieth.*
Lola Medison, Danserinde,
Frk. *Ebba Thomsen.*
Williams, Fængselsdirektør
Hr. *Bertel Krause.*
Cannis, Sekretær hos Fængseldirektøren,
Hr. *Rasmus Christiansen.*
Carson, Opdager . . . Hr. *Robert Schmidt.*

Med Interesse vil enhver overvære denne Film, thi dens Handling er usædvanlig og dens Idé glimrende. Den smukke Danserindes Kamp for den dødsdømte Forbryder er saa gribende og fængslende fortalt, hendes Forelskelse i ham saa mesterligt fortolket, at man med Rette kan betegne Filmen som spændende og underholdende fra først til sidst.

AFDELINGERNE:

1. Hos Pengeudlaaneren Darvies.
2. John Bach beder om Henstand.
3. Et bestemt Afslag.
4. Hidsige Ord.
5. Elise Darvies og John Blach er gode Venner.
6. Fremtidsdrømme.
7. Vagabonden paa Lur.
8. Næste Morgen.
9. Darvies er myrdet.
10. Stokken og Cigaretten.
11. Elise iler til John.
12. Anholdt som mistænkt for Mordet.
13. »Ryger De altid dette Mærke?«
14. I Fængslet.
15. Dømt paa Indicier.
16. I de Dødsdømtes Celle.
17. De Dødsdømtes sidste Ønske.
18. Danserinden Lola Medison.
19. »Vi vilde gerne se hende danse!«
20. John Bach skal holde Takketalen.
21. »Ingen forstaar som vi at vurdere en god Gerning.«
22. Lola Medisons Dans.
23. »Vær parat til Flugt.«
24. Efter Dansen.
25. Paa Fængselsdirektørens Kontor.
26. Flugten iværksættes.

27. Politiet mister Sporet.
28. Lolas Medlidenhed bliver til Kærlighed.
29. Ubesvarede Følelser.
30. John beslutter at forlade Lola.
31. Han søger en Plads som Chauffør.
32. Brevet.
33. Fra Kærlighed til Had.
34. Opdageren Carson.
35. »Jeg skal hjælpe Dem til at finde ham.«
36. »Jeg hader ham!«
37. »Skaf mig fat i en Automobil.«
38. »Der sidder den, De søger!«
39. Fortvivlelsens Mod.
40. Mod Vandet.
41. En heftig Kamp.
42. Den flydende Villa.
43. »Elise, du her?«
44. »Jeg tror paa din Uskyldighed.«
45. Villaen brænder.
46. Atter i Lovens Magt.
47. Dødsdommen skal fuldbyrdes.
48. I den elektriske Stol.
49. »Darvies Morder er fundet.«
50. Atter fri og lykkelig.

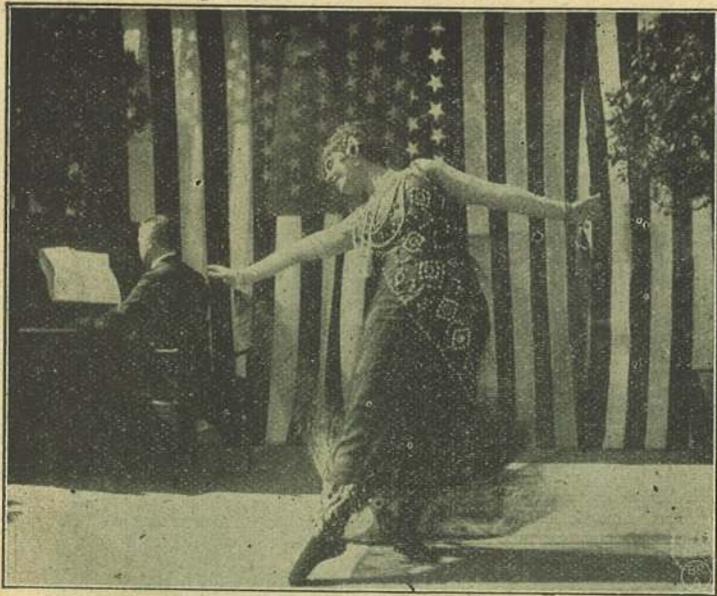

En ung Mand, John Back, er kommen i Gæld til Pengeudlaaneren, Rentier Darvies. Han har været saa uforsigtig at laane den i Forhold til hans Indtægter ret betydelige Sum af 500 Kroner, som han har forpligtet sig til at betale tilbage til en bestemt Termin. Dagen indfinder sig, uden at det er lykkedes ham at skaffe Pengene. Han henvender sig da til Darvies for at faa Hensland med Tilbagebetalingen, men Pengeudlaaneren er ikke til Sinds at ville vente paa sine Penge. Han forlanger dem inden Aften, hvis ikke John Bach vil risikere at blive afsløret for sin Chef. John Bach bliver opbragt over den Brutalitet, Aagerkarlen udviser. I Vrede forlader han Hr. Darvies' Hjem, og i Skyndingen glemmer han sin Stok.

Næste Morgen findes Pengeudlaaneren myrdet. Politiets Undersøgelse giver til Resultat, at John Bach efter alt at dømme er Morderen. Foruden Gældsbeviset, hvorefter det fremgaar, at han netop Dagen i Forvejen skulde have betalt Darvies 500 Kroner, finder man en Stok, som John Bach maa indrømme tilhører ham, og en Cigaretstump, som bærer det Mærke, John Bach sædvanligvis ryger. Den unge Mand modtager Meddelelsen om, at han er sigtet for Mord, af Pengeudlaanerens Datter, Elise, med hvem han i længere Tid i al Hemmelighed har været gode Venner. Kort efter bliver han arresteret, og da Beviserne mod ham forekommer Dommerne soleklare, dømmes han paa Indicier til at have sit Liv forbrudt. Samme Dag overflyttedes han til de Dødsdømtes Celle.

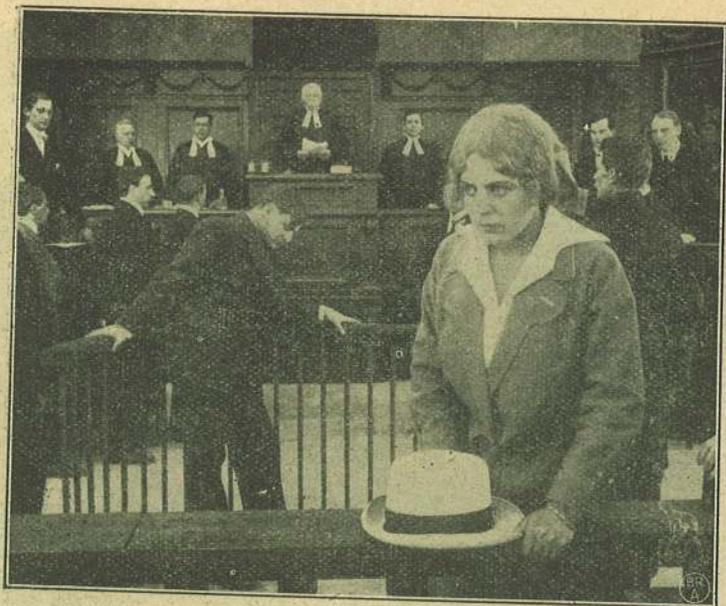
Ebba Thomsen.

Dagen før Henrettelsen indfinder Fængselsdirektøren, Mr. Williams, sig i Cellen for at give de Dødsdømte Lejlighed til at fremsætte deres sidste Ønsker. Paa én Stump Avispapir, som har fundet Vej til Cellen, har Fangerne læst en lang Beretning om den vidunderlige Danserinde, Lola Medison, der har henrevet hele Verden ved sin Skønhed og sin Dans. Nu ønsker de alle som en, at de maa faa Lola Medison at se, inden de skal dø. Fængselsdirektøren finder nok denne Anmodning noget mærkelig, men da den ikke er i direkte Strid med Reglementet, lover han, at den skal blive efterkommet.

I Fængselsgaarden rejses en Tribune, paa hvilken Danserinden skal optræde, og i de Dødsdømtes Celle trækker Fangerne Lod om, hvem af dem, der skal holde Takketalen. Loddet falder paa John Bach. Endelig oprinder den store Time. John Bach træder frem og tolker sin og sine dødsdømte Kammeraters Tak til den berømte Dame, fordi hun vilde komme og vise dem sin Kunst. John Bach

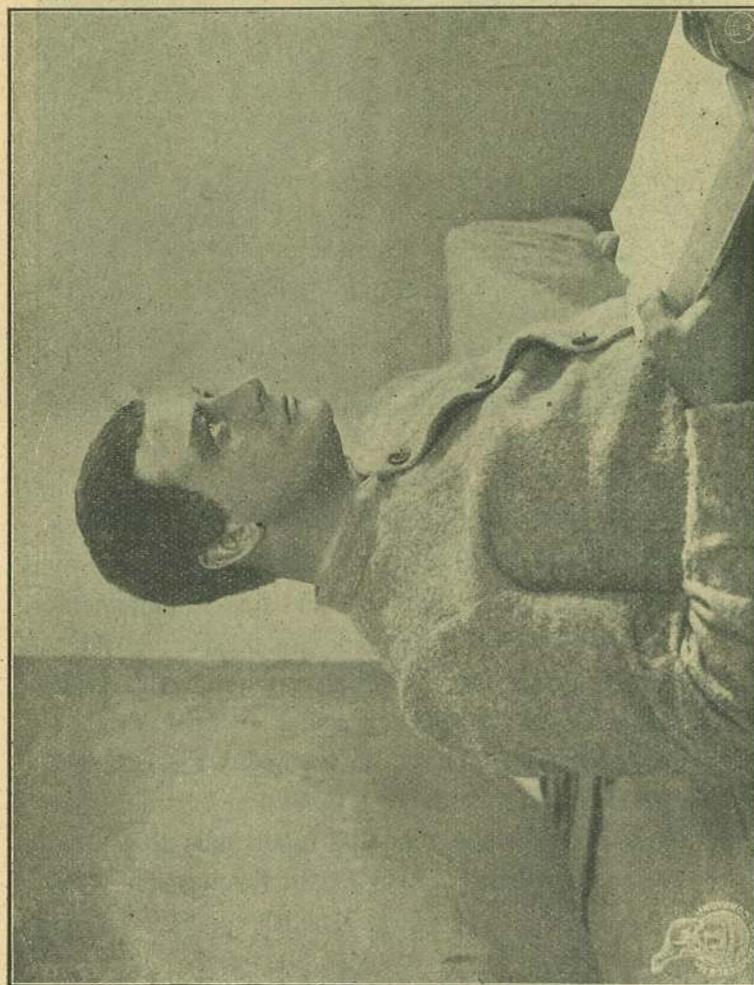

slutter sin Tale saaledes: »Ingen forstaar som vi, der om faa Timer skal forlade denne Verden, at vurdere en god Gerning.«

Lola Medison, der uvilkaarlig har fattet Interesse for John Bach, øjner her en Chance for Eventyr, som tiltaler hendes ekscentriske Natur, og hun beslutter om muligt at hjælpe ham til Flugt. I en Seddel, hun under Dansen tilkaster ham i sit Lommetørklæde, underretter hun ham om sin Hensigt og giver ham Befaling til at være parat til Flugt.

Efter Opvisningen inviterer Direktøren Lola Medison paa et Glas Champagne. Et Øjeblik maa han lade Danserinden alene i sit Kontor, og disse Sekunder benytter hun sig af. Gennem en hemmelig Dør skaffer hun sig Adgang til Cellegangen, hvor hun tvinger Fangevogteren til at lukke op for den Celle, i hvilken John Bach sidder og venter paa Friheden eller — Bøddelen. Ved List og Snarraadighed lykkes det hende at give ham — Friheden.

De Følelser, Lola Medison nærer for John Bach, har efterhaanden skiftet Karakter fra almindelig, menneskelig Medlidenhed til dyb Lidenskab. For at værne ham mod Politiets Efterstræbelser opgiver hun sine Engagementer, og hun og John Bach flytter under falske Navne ind paa et Hotel. John Bach, som i sit Hjerte bestandig bærer Billedet af den eneste Kvinde, han elsker — Elise, er derfor ikke i Stand til at gengælde Lola Medisons Kærlighed. Da hun dog ikke med det Gode vil give Slip paa ham, bestemmer han sig til at forlade hende og tage Plads som Chauffør. Men Lola Medisons Kærlighed forvandles nu til Had, og hun sværger at hævne sig paa ham for hans Troløshed. Hun tilbyder den berømte Detektiv Carson at hjælpe ham at finde John Bach paa den Betingelse, at Carson til Gengæld vil lade hende gaa fri. Førend ventet kommer de paa Sporet af Flygtningen, der omsider bliver indfanget og transporteret tilbage til Fængslet.

Nogle Dage senere skal Dødsdommen eksekveres.

John Bach anbringes i den elektriske Stol, og Bøddelen har allerede modtaget Ordren til at gøre sin Pligt, da der fra Politidirektøren indløber Telegram om endelig for enhver Pris at forhindre Eksekutionen, thi Pengeudlaanerens virkelige Morder er funden og har aflagt frivillig Tilstaaelse om sin Skyld i Forbrydelsen.

Efter de mange Genvordigheder, John Bach har udstaaet, kan han nu endelig nyde Glæden ved Gensynet med Elise, der intet Øjeblik har tvivlet paa hans Uskyldighed.

25

Den Dødsdømte.

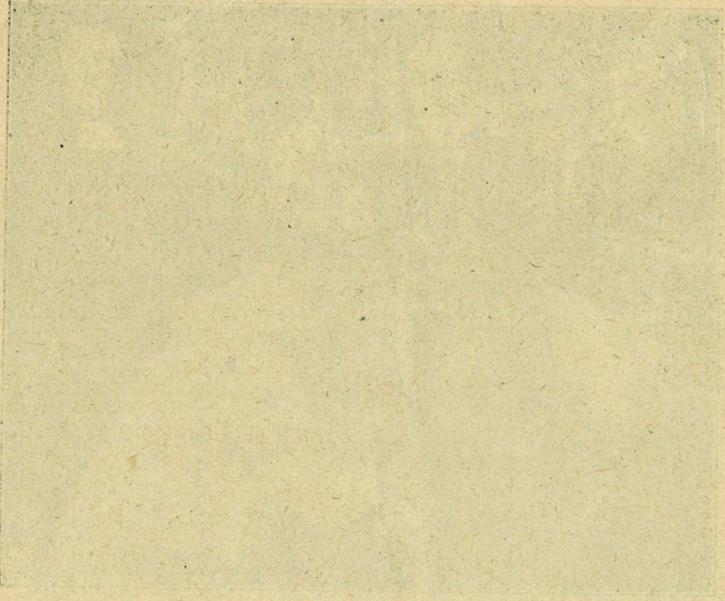
Personerne:

Rentier Darvies, Pengeudlaaner.....Philip Bech. sin Dams. Nu
Elise, hans Datter.....Ingeborg Spangsfeldt.
John Back.....Carlo Wieth.
Lola Medison, Danserinde.....Ebba Thomsen:
Williams, Fængselsdirektør.....Bertel Krause.
Cannis, Sekretær hos Fængselsdirektøren..Rasmus Christiansen.
Carson, Opdager.....Robert Schmidt.

En ung Mand, John Back, er kommen i Gæld til Pengeudlaaneren, Rentier Darvies. Han har været saa uforsigtig at laane den i Forhold til hans Indtægter ret betydelige Sum af 500 Kroner, som han har forpligtet sig til at betale tilbage til en bestemt Termin. Dagen indfinder sig, uden at det er lykkedes ham at skaffe Pengene. Han henvender sig da til Darvies for at faa Henstand med Tilbagebetalingen, men Pengeudlaaneren er ikke til Sinds at ville vente paa sine Penge. Han forlanger dem inden Aften, hvis ikke John Back vil risikere at blive afsløret for sin Chef. John Back bliver opbragt over den Brutalitet, Aagerkarlen udviser. I Vrede forlader han Herr Darvies' Hjem, og i Skyndingen glemmer han sin Stok.

Næste Morgen findes Pengeudlaaneren myrdet. Politiets Undersøgelse giver til Resultat, at John Back efter alt at dømme er Morderen. Foruden Gældsbeviset, hvorefter det fremgaar, at han netop Dagen i Forvejen skulde have betalt Darvies 500 Kroner, finder man en Stok, som John Back maa indrømme tilhører ham, og en Cigaretstump, som bærer det Mærke, John Back sædvanligvis ryger. Den unge Mand modtager Meddelelsen om, at han er sigtet for Mord, af Pengeudlaanerens Datter, Elise, med hvem han i længere Tid i al Hemmelighed har været gode Venner. Kort efter bliver han arresteret, og da Beviserne mod ham forekommer Dommerne soleklare, dømmes han paa Indicier til at have sit Liv forbrudt. Samme Dag overflyttes han til de Dødsdømtes Celle.

Dagen før Henrettelsen indfinder Fængselsdirektøren, Mr. Williams, sig i Cellen for at give de Dødsdømte Lejlighed til at fremsætte deres Hotel. John Back, som i sit Hjerte bestandig bærer Billedet af den ene

The following information is for your information only. It is not intended to be used as a substitute for professional advice. The information is provided for your information only and is not intended to be used as a substitute for professional advice. The information is provided for your information only and is not intended to be used as a substitute for professional advice.

sidste Ønsker. Paa en Stump Avispapir, som har fundet Vej til Cellen, har Fangerne læst en lang Beretning om den vidunderlige Danserinde, Lola *M*edison, der har henrevet hele Verden ved sin Skønhed og sin Dans. Nu ønsker de alle som en, at de maa faa Lola Medison at se, inden de skal dø. Fængselsdirektøren finder nok denne Anmodning noget mærkelig, men da den ikke er i direkte Strid med Reglementet, lover han, at den skal blive efterkommet.

I Fængselsgaarden rejses en Tribune, paa hvilken Danserinden skal optræde, og i de Dødsdømtes Celle trækker Fangerne Lod om, hvem af dem, der skal holde Takketalen. Loddet falder paa John Back. Endelig oprinder den store Time. John Back træder frem og tolker sin og sine dødsdømte Kammeraters Tak til den berømte Dame, fordi hun vilde komme og vise dem sin Kunst. John Back slutter sin Tale saaledes: "Ingen forstaar som vi, der om faa Timer skal forlade denne Verden, at vurdere en god Gerning."

Lola Medison, der uvilkaarlig har fattet Interesse for John Back, øjner her en *C*hance for Eventyr, som tiltaler hendes excentriske Natur, og hun beslutter om muligt at hjælpe ham til Flugt. I en Seddel, hun under Dansen tilkaster ham i sit Lommetørklæde, underretter hun ham om sin Hensigt og giver ham Befaling til at være parat til Flugt.

Efter Opvisningen inviterer Direktøren Lola Medison paa et Glas Champagne. Et Øjeblik maa han lade Danserinden alene i sit Kontor, og disse Sekunder benytter hun sig af. Gennem en hemmelig Dør skaffer hun sig Adgang til Cellegangen, hvor hun tvinger Fangevogteren til at lukke op for den Celle, i hvilken John Back sidder og venter paa Friheden eller - Bøddelen. Ved List og Snarraadighed lykkes det hende at give ham - Friheden.

De Følelser, Lola Medison nærer for John Back, har efterhaanden skiftet Karakter fra almindelig, menneskelig Medlidenhed til dyb Liden-
skab. For at varne ham mod Politiets Efterstræbelser opgiver hun sine Engagementer, og hun og John Back flytter under falske Navne ind paa et Hotel. John Back, som i sit Hjerte bestandig bærer Billedet af den ene-

ste Kvinde, han elsker - Elise, er derfor ikke i Stand til at gengælde Lola Medisons Kærlighed. Da hun dog ikke med det Gode vil give Slip paa ham, bestemmer han sig til at forlade hende og tage Plads som Chauffør. Men Lola Medisons Kærlighed forvandles nu til Had, og hun sværger at hevne sig paa ham for hans Troløshed. Hun tilbyder den berømte Detektiv Carson at hjælpe ham at finde John Back paa den Betingelse, at Carson til Gengæld vil lade hende gaa fri. Før end ventet kommer de paa Sporet af Flygtningen, der omsider bliver indfanget og transporteret tilbage til Fængslet.

Nogle Dage senere skal Dødsdommen eksekveres. John Back anbringes i den elektriske Stol, og Bøddelen har allerede modtaget Ordren til at gøre sin Pligt, da der fra Politidirektøren indløber Telegram om endelig for enhver Pris at forhindre Eksekutionen, thi Pengeudlaanerens virkelige Morder er funden og har aflagt frivillig Tilstaaelse om sin Skyld i Forbrydelsen.

Efter de mange Genvordigheder, John Back har udstaaet, kan han nu endelig nyde Glæden ved Gensynet med Elise, der intet Øjeblik har tvivlet paa hans Uskyldighed.

ste Kvinde, han elsker - Klise, er derfor ikke i Stand til at gengælde
Lola Medicans Kærlighed. Da hun dog ikke med det Gode vil give Slip paa
ham, bestemmer han sig til at forlade hende og tage Plads som Chauffør.

Men Lola Medicans Kærlighed forvandles nu til Had, og hun sverger af
havne sig paa ham, for hans Trofæshed. Hun tillyder den berømte Detektiv
Garson at hjælpe ham at finde John Back paa den Befaling, at Garson
til Gengæld vil lade hende gaa fri. Først ventet kommer de paa Sporet
at Flytningen, der omsider bliver indfanget og transporteret tilbage
til Fængslet.

Nogle Dage senere skal Dadsdommen ekssekveres. John Back anbringes
i den elektriske Stol, og Bedøvelsen har allerede modtaget Ordren til at
gøre sin Pligt, da der fra Politidirektøren indløber Telegram om endelig

for enhver Pris at forhindre Eksekutionen, thi Pengeslansens virkelig-
ge Morder er funden, og har offentlig Tilståelse om sin Skyld i
Forbrydelsen.

Efter de mange Genvejsløb, John Back har udsat, kan han nu
endelig nyde Glæden ved Genfærdighed, der intet Stjeblik har tviv-
let paa hans Uskyldighed.

Der Sieg der Unschuld.

.....
Drama in drei Akten.

Personen:

Darvis, Geldverleiher.....	Herr Philip Bech.
Lisa, seine Tochter.....	Frl. Ingeborg Spangsfeldt
Robert More.....	Herr Carlo Wieth.
Lola Medison, Tänzerin.....	Frl. Ebba Thomsen.
Der Gefängnisdirektor.....	Herr Bertel Krause.
Sein Sekretär.....	Herr Rs.Christiansen.
Carson, Detektiv.....	Herr Robert Schmidt.

Robert More steht bei dem Geldverleiher Darvis tief in der Schuld. Darvis, ein rauher, geldgieriger Mann, lehnt jede Fristverlängerung, um die der verzweifelte junge Mann ihn anfleht, schroff ab, ohne zu ahnen, dass seine einzige Tochter, Lisa, Robert heimlich liebt und alle ihre Hoffnungen an ihn geknüpft hat. Aber ehe Lisa noch ihren Einfluss zu Gunsten ihres Verlobten verwenden kann, führt das Schicksal selbst eine Aenderung der ganzen Verhältnisse herbei. Ein Einbrecher ermordet den Geldverleiher, kurz nachdem dieser Robert More von sich gewiesen hat, und die Polizei findet am nächsten Tage in den Händen des Toten Roberts Wechsel und auf dem Boden seinen Stock, den er dort, in der Heftigkeit seiner Unterredung, vergessen hat. Robert wird verhaftet und nimmt von Lisa, die von der Unschuld des Geliebten überzeugt ist, schmerzlichen Abschied. Da alle Indizien gegen den Angeklagten sprechen, wird dieser zum Tode verurteilt. Auch sein Gnadengesuch wird abgelehnt. Seine Hinrichtung steht nahe bevor. Als man ihn und seine Gefährten, die dem gleichen Schicksal entgegenharren, nach ihrem letzten Wunsche befragt, äussert einer der Sträflinge die Bitte, vor seinem Tode die grosse Künstlerin Lola Medison noch einmal tanzen zu sehen. Nach langem Hin und Her ist der Gefängnisdirektor, ein echter Amerikaner, bereit, Lola Medison zu einem Tanz im Gefängnis aufzufordern. Im Hofe wird eine Tribüne errichtet und Robert More durch das Los bestimmt, die Ansprache an die Tänzerin zu halten. Er ist darin so geschickt und

(Der Sieg der Unschuld).

hebt sich mit seinem feinen, hübschen Gesicht so deutlich von den übrigen Zuchthäuslern ab, dass die schöne Tänzerin ein lebhaftes Interesse für ihn fasst und sich nach seinem Schicksal erkundigt. Als sie hört, dass er noch immer seine Unschuld be-
teuert, entschliesst sie sich, ihn zu retten. Während des Tan-
zes lässt sie in einem Taschentuch, das sie scheinbar zufällig
dicht vor ihm verliert, die Botschaft an ihn gelangen, sich zur
Flucht bereit zu halten. Der Gefängnisdirektor lässt es sich
nicht nehmen, Lola ein üppiges Mahl zu geben. Als er darnach das
Zimmer einige Augenblicke verlässt um dringende Briefe zu schrei-
ben, schlüpft sie durch eine Tapetentür in das Gefängnis und
zwingt den Gefängnenwärter mit vorgehaltenem Revolver, Roberts
Zelle aufzuschliessen. Der Wärter wird in eine leere Zelle gesperrt,
worauf die Tänzerin den Flüchtling in das Zimmer des Direktors
führt. Als dieser unerwartet schnell zurückkehrt, versteckt sich
Robert im Geldschrank, dessen Tür der Direktor zu Lolas unsagbarem
Entsetzen zuriegelt. Einige Minuten später betritt der Sekretär
das Zimmer, um wichtige Bücher im Geldschrank zu verwahren. Auf
diese Weise erlangt Robert seine Freiheit zurück. Er überwältigt
den Sekretär und lässt sich an der Gefängnismauer herab, den
Graben mit einigen kühnen Stössen durchschwimmend. Unterwegs holt
er das Auto der Tänzerin ein, die nun gemeinsam mit ihm flieht
und in dem Hotel einer anderen Stadt unter fremden Namen mit
ihm wohnt. Die Polizei, die sich dieser Flucht gegenüber vor
einem Rätsel sieht, gewinnt den berühmten Detektiv Carson, der
die Spur der Flüchtlinge sehr bald auffindet. Als er jedoch das
Hotel betritt, in dem die Gesuchten leben, weilt Robert bereits
nicht mehr an Lolas Seite. Von Anfang an waren seine Gedanken
nur bei Lisa und das Zusammenleben mit der ihm innerlich fremden

(Der Sieg der Unschuld).

Frau quälte ihn so, dass er sie schliesslich verliess, um eine Stelle als Schöfför anzunehmen. Lola sieht nur die Undankbarkeit des Geliebten, und ihre Eifersucht ist so gross, dass sie alle Gefühle der Freundschaft in ihr übertont. Als der Detektiv zu ihrer Verhaftung schreiten will, bietet sie sich ihm freiwillig an, gegen das Versprechen ihrer Straflosigkeit den Flüchtling an ihn auszuliefern. Der Zufall fügt es, dass Robert selbst das Steuer des Autos führt, welches der Detektiv für sich und Lola bestellt. Allein es gelingt ihm, im letzten Augenblick zu fliehen. Er springt in den Fluss und nähert sich schwimmend einem Hausboot, das mit hellerleuchteten Fenstern auf dem Wasser liegt. Das Boot gehört einem Onkel Lisas, die nun voll Entsetzen aus den Fluten das Haupt ihres Verlobten auftauchen sieht. Aufjauchzend sinken sich die beiden in die Arme, und in dem Glück des Wiedersehens vergisst Robert, dass er ein Verfolgter ist. Er wird verhaftet, wehrt sich jedoch und reisst dabei die Lampe herab. Das Hausboot geht in Flammen auf, und seine Insassen werden mit knapper Not vor dem Tode des Ertrinkens gerettet. Wieder müssen sich Lisa und Robert vielleicht für immer, trennen. Der Tag der Hinrichtung wird von neuem festgesetzt, und nach einem herzzerreissenden Abschied von Lisa wird der Verurteilte zum elektrischen Stuhl geführt. Allein noch ehe der vernichtende Strom eingeschaltet werden kann, trifft im Gefängnisgebäude ein Telegramm des Polizeidirektors ein, dass die Verhaftung des wirklichen Mörders Darviá' meldet und Robert Freiheit und Leben zurückgibt. Lachend und weinend halten sich die Liebenden umschlungen, kaum fähig, die Grösse ihres Glücks zu begreifen.

.....

Der Film "Kopfnacht" ist ein Meisterwerk der Detektivromanze. Er erzählt die Geschichte eines Mannes, der sich in eine gefährliche Situation begibt, um die Wahrheit zu ergründen. Die Handlung ist spannend und fesselnd, mit vielen unerwarteten Wendungen. Die Charaktere sind tiefgründig und komplex, was dem Film eine besondere Tiefe verleiht. Die Regie ist hervorragend, mit großartigen Kameraarbeiten und einer hervorragenden Schauspielerleistung. "Kopfnacht" ist ein Film, den man sich unbedingt ansehen sollte, um die Kunst des Detektivromans zu erleben.

Le condamné à mort) -2-

des condamnés à mort.

A la veille de l'exécution le directeur ^{du} prison M. Williams se rend à la cellule pour donner l'occasion aux condamnés à mort d'exprimer leurs derniers désirs. Dans un journal tous les prisonniers ont lu le rapport de la charmante danseuse Lola Medison, qui a ébloui tout le monde par sa beauté et sa danse. A présent ils désirent tous voir danser Mlle Lola Medison avant de mourir. Le directeur du prison trouve cette demande un peu singulier, mais comme elle n'est pas contraire aux règlements, il s'engage à lui promettre de la remplir.

Une tribune est dressée dans la cour de la prison, et dans la cellule les prisonniers tirent au sort pour choisir celui qui tiendra le discours de remerciements. Le sort tombe sur John Bach. Enfin, la grande heure arrive. John Bach s'avance d'un pas et commence par présenter à la célèbre danseuse qui de bonne grâce va danser pour eux, ses remerciements et ceux de ses camarades. John Bach finit par ces mots: "Personne mieux que nous qui allons quitter ce monde dans quelques heures ne saurait apprécier une bonne action."

Lola Medison, d'une nature excentrique, a conçu un tel intérêt pour John Bach, qu'elle se décide à essayer de l'aider à s'évader.

Pendant la danse elle lui jette son mouchoir dans laquelle il trouve un petit billet lui disant d'être prêt à fuir. Après la représentation le directeur invite Mlle Lola Medison à prendre un verre de champagne. Laissée seule quelques minutes dans son bureau elle trouve accès au corridor des cellules, où elle force le geôlier à ouvrir la cellule dans laquelle se trouve John Bach, qui attend la liberté ou - la mort. Usant de ruse elle réussit à lui rendre la liberté.

Les sentiments que John Bach avait inspirés à Lola Medison ont changé de caractère: la pitié s'est transformée en un amour ardent. Pour le protéger contre les poursuites de la police elle renonce à ses engagements, et tous les deux s'installent dans un hôtel sous de faux noms. John Bach, qui porte dans son coeur l'image d'Elisa la seule femme qu'il aime, ne peut par conséquent pas partager l'amour de Lola Medison. Alors il la quitte pour prendre une place de chauffeur. A cette époque l'amour de Lola Medison s'est transformée en haine et elle jure de se venger sur lui. Elle offre au fameux détective Carson de lui aider à retrouver John Bach sur la condition, que Carson la laisse en liberté. Ils trouvent sa trace et enfin John Bach est arrêté et de nouveau transporté à la prison.

Quelques jours plus tard l'exécution doit avoir lieu. John Bach est placé dans la chaise électrique et l'exécuteur a déjà reçu l'ordre de faire son devoir lorsque un télégramme du directeur de la police arrive, disant qu'il faut empêcher l'exécution, comme l'assassin du prêteur Darvies a été trouvé.

Après toutes les adversités que John Bach a dûs souffrir, il peut enfin jouir du plaisir de revoir Elisa qui ne s'est pas douté un moment de son innocence.

Les événements qui ont suivi ont changé de caractère: la fille a été transformée en un amour tendre. Pour le protéger contre les poursuites de la police elle refuse à ses engagements, et tous les deux s'installent dans un hôtel sous le faux nom de John Beck, qui porte dans son passeport le nom de John Beck, et qui ne peut par conséquent pas prêter l'nom de John Beck. Alors la fille pour prendre une place de chauffeur. A cette époque l'homme de John Beck a été transformée en bain et elle finit de se venger au fait. Elle offre au fameux détective Carson de lui aider à retrouver John Beck sur la condition que Carson lui laisse sa liberté. Ils trouvent à l'issue et enfin John Beck est arrêté et transporté à la prison.

Quelques jours après John Beck est placé dans la prison et l'exécution a déjà lieu l'ordre de faire son départ de la police arrive, disant qu'il faut empêcher l'exécution, comme l'assassin du prisonnier Davies a été trouvé.

Après toutes les épreuves que John Beck a dû subir, il peut enfin tenir du plaisir de revoir Miss qui ne s'est pas tout à fait oubliée de son innocence.

